

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

448. SESJA PLENARNA W DNIACH 21, 22 I 23 PAŹDZIERNIKA 2008 R.

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Małe i średnie przedsiębiorstwa – kwestią kluczową dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przegląd śródkresowy nowoczesnej polityki w zakresie MŚP”

COM(2007) 592 wersja ostateczna

(2009/C 100/01)

Dnia 4 października 2007 r., działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Komisja postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie:

komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Małe i średnie przedsiębiorstwa – kwestią kluczową dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przegląd śródkresowy nowoczesnej polityki w zakresie MŚP”

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 1 października 2008 r. Sprawozdawcą był Brendan BURNS.

Na 448 dnia sesji plenarnej w dniach 21, 22 i 23 października 2008 r. (posiedzenie z dnia 22 października 2008 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 85 głosami – 1 osoba wstrzymała się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Propagowanie przedsiębiorczości wśród uczniów musi rozpoczynać się bardzo wcześnie. Uczniów należy zachęcać, by zdali sobie sprawę z tego, że założenie własnej firmy jest jedną z normalnych opcji zatrudnienia, a nie możliwością, którą mają tylko osoby posiadające środki finansowe czy dyplom ukończenia uczelni wyższej.

1.2 Komisja powinna zachęcać rządy krajowe poszczególnych państw członkowskich do współpracy z takimi organizacjami jak CEDEFOP, z różnymi organizacjami przedsiębiorców z sektora MŚP i z EKES-em w celu opracowania wiarygodnego, zarządzanego przez pracodawców, ukierunkowanego na przedsiębiorców, ogólnoeuropejskiego systemu kwalifikacji zawodowych, który zaspokajałby potrzeby przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP.

1.3 Komisja i rządy krajowe państw członkowskich powinny współpracować w celu opracowania i wdrożenia ogólnoeuropejskiego, solidnego systemu ochrony własności intelektualnej, wynalazków i innowacji.

1.4 Konsultacje rządowe powinny obejmować szczegółowe przedstawienie wszystkich zmian przyjętych w wyniku procesów konsultacji jeszcze przed wdrożeniem jakiegokolwiek dyrektywy, aktu czy przepisu.

1.5 Komisja powinna dokonać przeglądu swoich procedur konsultacyjnych ze stowarzyszeniami MŚP i organizacjami branżowymi. W przypadku każdych konsultacji rządowych należy brać pod uwagę koszty ponoszone przez MŚP biorące w nich udział, a w przypadku każdego procesu konsultacyjnego należy także uwzględnić zwrot kosztów właścicielom MŚP zapraszonym do wzięcia w nich aktywnego udziału.

1.6 Rządy krajowe i regionalne powinny zwiększyć swój udział w procesach i procedurach dotyczących MŚP, jak zostało to szczegółowo określone w przeglądzie śródkresowym. Wspierane przez Komisję Europejską dobre praktyki nie zaspokajają pokładanych w nich oczekiwań ze względu na bierność lub sprzeciw wobec propozycji przyjaznych MŚP ze strony niektórych rządów krajowych i regionalnych.

1.7 Subsydia i nieuczciwa konkurencja powodują zakłócenia na rynku. Komisja powinna brać pod uwagę wpływ, jaki na MŚP zarówno w zakresie produkcji, jak i dystrybucji i sprzedaży, wywierają zakłócenia wolnej konkurencji spowodowane subsydiami. Subsydia powinny być udzielane wyłącznie ze względów społecznych czy środowiskowych lub względów innych niż subsydiowanie produkcji. Zasada, zgodnie z którą to, co dla jednego przedsiębiorcy stanowi subsydlum, dla innego jest przejawem nieuczciwej konkurencji, powinna stać się normą w przypadku każdej przyszłej dotacji bądź subsydlum.

1.8 Prawo mające wpływ na działalność gospodarczą powinno być jasno sformułowane i zrozumiałe. Takie prawo nie powinno zawierać przepisów niejednoznacznych, mogących wprowadzić w błąd lub pozostawiających osobom trzecim szerokie pole do interpretacji.

1.9 Należy zweryfikować definicję MŚP oraz dostarczyć dowodów na to, jaki byłby wynik zastosowania w definicji mikroprzedsiębiorstw i MŚP alternatywnych progów rocznego obrotu i rocznej sumy bilansowej (zob. 4.5.2.).

1.10 Należy wdrożyć specjalne procedury dotyczące dostępu do dotacji UE oraz projektów finansowania mikroprzedsiębiorstw i MŚP. Procedury te powinny uwzględniać szczególne ograniczenia czasowe, jakie dotyczą drobnej przedsiębiorczości.

1.11 Przekazywanie przedsiębiorstw z pokolenia na pokolenie stanowi problem, którym należy się zająć.

2. Wprowadzenie (kontekst)

2.1 Większość polityków i ekonomistów uważa, że rozwój MŚP i mikroprzedsiębiorstw stanowi kluczowy element przy opracowywaniu europejskiej polityki społeczno-gospodarczej.

2.2 W 2005 r. Komisja Europejska przyjęła „nowoczesną politykę wzrostu i zatrudnienia dla małych i średnich przedsiębiorstw”. Polityka ta ma na celu zapewnienie koordynacji wszystkich elementów polityki UE w zakresie wspierania MŚP oraz zapewnienie pełniejszego uwzględnienia potrzeb MŚP przy opracowywaniu takich polityk. Działania w ramach przedmiotowej polityki obejmują pięć następujących obszarów:

- 1) wspieranie przedsiębiorczości i umiejętności;
- 2) lepszy dostęp MŚP do rynków;
- 3) ograniczenie biurokracji;

4) wzmocnienie dialogu i konsultacji z zainteresowanymi MŚP;

5) zwiększenie potencjału rozwoju MŚP.

2.3 Podstawowym założeniem tej polityki jest stworzenie w Europie takiego otoczenia biznesu, które byłoby przyjazne dla MŚP. Uznano, że osiągnięcie tego celu wymaga zgodnych działań wszystkich właściwych organów (zarówno unijnych, jak i krajowych i regionalnych), aby zagwarantować, że poszczególne już opracowane polityki wzajemnie się uzupełniają i nie utrudniają rozwoju MŚP.

2.4 Dnia 4 października 2007 r. Komisja przedstawiła komunikat zatytułowany „Małe i średnie przedsiębiorstwa — kwestią kluczową dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przegląd śródkresowy nowoczesnej polityki w zakresie MŚP”⁽¹⁾. Komunikat ten stanowi sprawozdanie Komisji skierowane do polityków i różnych organów, oceniające (dotychczasową) skuteczność „Europy” w realizacji celów pierwotnej polityki z 2005 r.

3. Uwagi dotyczące przeglądu śródkresowego

3.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyznaje, że Komisja Europejska podniosła rangę kwestii MŚP w programie społeczno-gospodarczym. Przyznajemy także, że pomimo różnych ograniczeń nałożonych przez rządy krajowe, Komisja starała się poprawić otoczenie gospodarcze dla MŚP w całej Europie. Podzielamy także zdanie Komisji, że nadal pozostaje wiele do zrobienia, zanim będziemy mogli przyjąć, że Europa jest rzeczywiście przyjazna dla MŚP.

3.2 EKES podziela zdanie, że politycy i prawodawcy powinni stosować się do zasady „najpierw myślenie na małą skalę”. Obawiamy się jednak, że choć Komisja może i uznać tę zasadę, to EKES nie jest przekonany, czy ten pogląd i cel podzielają wszystkie pozostałe organy rządowe na szczeblu krajowym i regionalnym, wraz z ich poszczególnymi agencjami i organizacjami.

3.3 EKES podziela zdanie, że wyrażenie „MŚP” jako nazwa lub opis jednego z sektorów gospodarki jest obecnie uwzględniane w większości dokumentów Komisji dotyczących działalności gospodarczej, ale obawiamy się, że uwzględnianie pojęcia „MŚP” w dokumencie niekoniecznie gwarantuje włączenie takich przedsiębiorstw do zalecanego procesu lub zalecanych obszarów polityki. Jesteśmy również zaniepokojeni faktem, że nie bierze się pod uwagę opinii przedstawicieli wolnych zawodów, osób samozatrudnionych oraz mikroprzedsiębiorstw. Nie zgadzamy się zatem ze stwierdzeniem, że „MŚP są obecnie w pełni objęte politykami Wspólnoty”.

(1) COM(2007) 592 wersja ostateczna.

3.4 Każdy przepis ma wpływ na sytuację małych przedsiębiorstw. Skumulowane skutki wielu przepisów stwarzają poważne problemy dla MŚP, co rzadko jest dostrzegane przez polityków i urzędników państwowych. Małe przedsiębiorstwa muszą wykorzystywać swój ograniczony czas i ograniczone zasoby na obsługiwanie swoich klientów. Im więcej czasu trzeba poświęcić na wypełnianie formularzy rządowych i dopełnianie formalności biurowatycznych, tym mniej pozostaje czasu na gromadzenie kapitału i tworzenie miejsc pracy poprzez dostarczanie towarów i świadczenie usługi.

3.5 Wiele MŚP nadal uważa, że procedury organów UE i rządów krajowych są zbyt biurowatyczne, zbyt zależne od akredytacji ze strony osób trzecich i zbyt kosztowne w obsłudze. Ponadto urzędnicy nie rozumieją znaczenia czynników ryzyka, czasu, kosztów i korzyści, które dla większości MŚP ma znaczenie priorytetowe przy ocenie ich ewentualnego udziału w określonych projektach, wydarzeniach czy konsultacjach lub procesach egzekwowania przepisów czy ubiegania się o „wsparcie” dla przedsiębiorstw.

3.6 Jedno ze stale pojawiających oświadczeń ze strony MŚP i mikroprzedsiębiorstw dotyczy konieczności zapewnienia równych warunków w całej Europie. Uważamy, że do osiągnięcia tego celu jest jeszcze daleko. Wysuwany przez MŚP zarzut nieuczciwej konkurencji zbyt często interpretowany jest jako domaganie się subsydiów lub specjalnego traktowania, podczas gdy przedsiębiorstwa te ubiegają się jedynie o prawo do uczciwej konkurencji na takich samych zasadach.

3.7 MŚP narzekają na przepisy, ponieważ są one niejasne i niezrozumiałe. Duże przedsiębiorstwa natomiast do interpretacji przepisów mają własnych prawników. Wiele małych przedsiębiorstw nie może sobie pozwolić na poniesienie takich kosztów. Zatem kwestią o zasadniczym znaczeniu jest zapewnienie jasnego i jednoznacznego prawodawstwa, które nie wprowadzałoby w błąd ani nie pozostawiałoby szerokiego pola do interpretacji.

3.8 EKES jest zdania, że Komisja i rządy krajowe państw członkowskich nie zrozumiały istoty tego problemu, skutkiem czego te same przepisy prawa interpretowane są w poszczególnych państwach członkowskich na różne sposoby. Uważamy także, że jest zbyt wiele przypadków, w których transpozycja przepisów prawa UE do ustawodawstwa krajowego wykracza poza to, co jest wymagane zgodnie z tymi przepisami. W wyniku stosowania takiego podejścia MŚP mają trudności ze zrozumieniem i stosowaniem krajowych przepisów prawa. Utrudnia to także rozwój i prowadzenie transgranicznej działalności gospodarczej.

4. **Kwestie szczególne**

4.1 *Wspieranie przedsiębiorczości i umiejętności*

Przedsiębiorczość i edukacja

4.1.1 Stworzenie otoczenia społeczno-gospodarczego sprzyjającego w większym stopniu przedsiębiorczości wymaga zinte-

growanej polityki mającej na celu nie tylko zmianę postaw, ale także rozwój umiejętności obywateli. Jednakże same osoby odpowiedzialne za formułowanie i ustalanie polityki edukacyjnej nie zostały wychowane w środowisku edukacyjnym wspierającym rozwój przedsiębiorczości, a zatem mają znikomą wiedzę praktyczną na temat tego, co powoduje, że ktoś jest przedsiębiorczy, lub na temat czynników zachęcających do bycia osobą samowystarczalną i do założenia własnej firmy.

4.1.2 Pomimo znacznych nakładów na rozwój bardziej przedsiębiorczych postaw poprzez edukację, struktury wsparcia okazały się w znacznym stopniu nieskuteczne, a ponadto nie uwzględniono w nich kwestii edukacji w zakresie przedsiębiorczości, ani nie stworzono w ich ramach kultury sprzyjającej samowystarczalności. Uczniom należy uświadomić, że założenie własnej firmy ma tyle samo zalet, co poszukiwanie zatrudnienia w charakterze pracownika lub kontynuowanie nauki na wyższej uczelni.

4.1.3 Wiele z inwestycji skierowanych jest do uczniów, którzy ukończyli 16 lat. Uważamy, że jest to zbyt późny etap rozwoju oraz że odpowiednie zachęty muszą następować o wiele wcześniej.

4.1.4 Szczególną uwagę należało poświęcić przedsiębiorczości i edukacji w odniesieniu do uczniów, którzy uczą się w pełnym wymiarze godzin, a którzy mogą przejąć lub przejąć przedsiębiorstwa rodzinne (przekazywanie przedsiębiorstw). W niektórych częściach Europy stało się to poważnym problemem, którym należy się zająć.

4.1.5 Ważną rolę w promowaniu przedsiębiorczości i edukacji odgrywają partnerzy społeczni. Istotne jest zatem zacieśnienie współpracy między przedsiębiorcami a partnerami społecznymi, tak by przedsiębiorczość i edukacja były lepiej rozumiane i promowane w pozytywny sposób.

4.1.6 Należy zachęcać uczniów do postrzegania pracy jako szansy na przejęcie kontroli nad swoim życiem, na rozwijanie możliwości, przedsiębiorcze myślenie czy podjęcie ryzyka, a w odpowiednich okolicznościach – założenie własnej firmy.

Szkolenie i uznawanie umiejętności

4.1.7 Wszystkie małe przedsiębiorstwa szkolą swoich pracowników, ale niewielu spośród nich uzyskało świadectwo potwierdzające zdobyte kwalifikacje. Stanowi to szczególnie problem w takich dziedzinach, jak bezpieczeństwo i higiena pracy, środowisko oraz w dziedzinach wiążących się z konsekwencjami prawnymi. Komisja i agencje rządów krajowych, które są odpowiedzialne za kształcenie i szkolenie zawodowe, powinny dołożyć większych starań, by kwalifikacje odzwierciedlały zadania rzeczywiście wykonywane w danym przedsiębiorstwie. W wolnych zawodach doprowadziło to do szczególnego problemu ze szkoleniami odpowiadającymi potrzebom tychże zawodów.

4.1.8 EKES jest zdania, że brak systemu kwalifikacji zawodowych i kształcenia zawodowego, który zwiększałby szanse na znalezienie zatrudnienia, stanowi podstawową przeszkodę w rozwoju przedsiębiorców i przedsiębiorstw europejskich, a szczególnie osób pracujących w MŚP. Uważamy, że nieuznanie istnienia tego problemu i niepodjęcie działań zaradczych poddaje w wątpliwość przekonanie Komisji, że odniosła sukces we wspieraniu rozwoju przedsiębiorczości i umiejętności.

4.2 Lepszy dostęp MŚP do rynków

4.2.1 Przyznajemy, że Komisja próbowała usunąć zbędne bariery utrudniające dostęp do rynków. Obawiamy się jednak, że najlepsze intencje Komisji nie znalazły odzwierciedlenia w działaniach rządów poszczególnych państw członkowskich. W szczególności brak stabilnego, ogólnoeuropejskiego systemu ochrony własności intelektualnej, wynalazków i innowacji stanowi zasadniczą barierę w zwiększeniu dostępu MŚP do nowych rynków. Nie można pomijać faktu, że przedsiębiorcy z UE mogą dzięki inwestycjom kapitałowym i koncesjom zakładać w państwach trzecich MŚP, w których zatrudnieni/zatrudniani są obywatele UE. Takie MŚP powinny korzystać z podobnych udogodnień i nie powinno się utrudniać wprowadzania na rynek UE ich produktów, przynajmniej na początku ich działalności.

4.2.2 Ponadto uważamy, że rynek zamówień publicznych jest kolejnym rynkiem, który można było uczynić bardziej otwartym i odpowiedzialnym, a zatem bardziej dostępnym dla MŚP. Zamówienia publiczne stanowią około 16 % PKB UE i choć nastąpiła nieznaczna poprawa, jeśli chodzi o udział MŚP w tym rynku, niektóre podstawowe problemy są nadal nierozwiązane i powinny być zostac ujęte w przeglądzie śródkresowym:

- zbyt łatwo jest ignorować aspekt MŚP w kontekście zamówień publicznych;
- brak zdolności kredytowej danego MŚP, w opinii urzędników organu krajowego lub lokalnego, często nakłada na takie przedsiębiorstwo nieuzasadnione ograniczenia; w szczególności wymóg uzyskania akredytacji ze strony osoby trzeciej jako warunku uczestnictwa w danym przetargu stanowi dla większości MŚP przystępujących do przetargów dotyczących zamówień publicznych barierę, której przewyższenie wiąże się często z koniecznością poniesienia znacznych kosztów i która jest często zbędna;
- MŚP przystępujące do przetargów dotyczących zamówień publicznych, które uważają, że zostały potraktowane w sposób niesprawiedliwy, narzekają, że procedury rozpatrywania takich skarg są nieprzejrzyste.

4.3 Ograniczenie biurokracji

4.3.1 Istnieje tak duża liczba formalności biurokratycznych i zbędnych przepisów prawa, że trudno jest ocenić, co zostało dotychczas zrobione, aby zmniejszyć te obciążenia. Liczba

zbędnych zasad, przepisów i polityk narzuconych przez rządy (poprzez agencje, podmioty prawa publicznego i organy licencyjne) stanowi olbrzymią barierę dla MŚP oraz małych firm. EKES obawia się szczególnie, że w przeglądzie śródkresowym nie podkreślono tego problemu, a zwłaszcza w przypadku biurokracji tworzonej przez agencje rządowe, podmioty prawa publicznego i organy licencyjne. Takich organów często nie obowiązuje procedura, która umożliwiłaby petentom dochodzenie swoich racji, gdyż są one określane jako niezależne podmioty pozarządowe, a zatem niepodlegające kontroli rządowej.

4.4 Wzmocnienie dialogu i konsultacji z zainteresowanymi MŚP

4.4.1 Konsultacje ze stowarzyszeniami zrzeszającymi MŚP stanowią poważny problem, którego nie uwzględniono w przeglądzie śródkresowym. Konsultacje z udziałem ograniczonej liczby stowarzyszeń branżowych i stowarzyszeń przedsiębiorców prowadzone są na szczeblu europejskim⁽²⁾, ale liczba uczestniczących w nich stowarzyszeń przedsiębiorców jest znacznie ograniczona i wydaje się, że branżowa reprezentacja mniejszych przedsiębiorstw jest nieliczna.

4.4.2 MŚP mają niewielkie zaufanie do wszelkich konsultacji na szczeblu rządów krajowych, uważając, że ich skargi są ignorowane przez polityków. Co się tyczy większości małych przedsiębiorstw, konsultacje są procesem, którego celem nie jest specjalnie zmiana pierwotnych zaleceń.

4.4.3 MŚP i mikroprzedsiębiorstwa są często określane jako „zbyt różnorodne” i „zbyt zdeorganizowane”, a zatem rzekomo zbyt trudno jest uwzględnić ich opinie w ostatecznych zaleceniach. Dotyczy to nawet konsultacji w sprawach rozwoju MŚP i małych firm. W takich przypadkach opinie większych przedsiębiorstw zbyt często uważane są za bardziej wiarygodne niż opinie MŚP czy mikroprzedsiębiorstw.

4.5 Zwiększanie potencjału rozwoju MŚP

Kwestię tę sprawozdawca przedstawi ustnie

4.5.1 EKES jest rozczarowany, że w przeglądzie śródkresowym nie uwzględniono problemów związanych z definicją MŚP, którą Komitet uważa za przestarzałą⁽³⁾. Zwiększenie wydajności poprzez mechanizację i zmianę zasad działania zasadniczo zmieniło zasady funkcjonowania przedsiębiorstw.

- Ponad 98 % wszystkich firm europejskich odpowiada stosowanej obecnie definicji MŚP.
- To, co niegdyś można było osiągnąć, zatrudniając 50 pracowników, można obecnie zrobić, zatrudniając dziesięciu pracowników.

⁽²⁾ Na przykład z UEAPME, które jest oficjalnie uznanym przedstawicielem MŚP w europejskim dialogu społecznym.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/enterprise_policy/sme_definition/sme_user_guide.pdf

— Jeżeli chcemy wspierać MŚP oraz mikroprzedsiębiorstwa, musimy opracować realistyczną definicję takich przedsiębiorstw. Jest to jedna z podstawowych przyczyn, dlaczego obowiązujące obecnie przepisy prawa dotyczące MŚP stale nie przynoszą oczekiwanych rezultatów.

4.5.2 Obowiązujące obecnie definicje są następujące:

Rodzaj przedsiębiorstwa	Liczba pracowników	Obrót roczny		Roczna suma bilansowa
Średnie	< 250	50 mln EUR	lub	43 mln EUR
Małe	< 50	10 mln EUR	lub	10 mln EUR
Mikro	< 10	2 mln EUR	lub	2 mln EUR

4.6 Status małych firm i osób pracujących na własny rachunek oraz wykonujących wolny zawód

4.6.1 EKES jest rozczarowany, że w przeglądzie śródkresowym nie uwzględniono obecnych problemów dotyczących samozatrudnienia. Zbyt wiele państw członkowskich stworzyło sztuczne bariery dla obywateli, którzy chcą rozwijać swoje umiejętności w zakresie przedsiębiorczości i założyć małą firmę. Nie istnieje ogólnoeuropejska definicja prawna „samozatrudnienia”, skutkiem czego samozatrudnienie jest nadużywane i stwarza zamęt zarówno wśród przedsiębiorców, jak i urzędników.

4.6.2 Takie nadużycie administracyjne utrudnia rozwój osobom „formalnie” pracującym na własny rachunek, które prowadzą małe firmy, płacą podatki i stosują się do wszystkich właściwych przepisów prawa.

4.6.3 Kwestię tę należało uznać za problem. Opracowanie definicji „samozatrudnienia” powinno być dla Komisji sprawą pierwszorzędnej wagi, ale jak dotychczas kwestii tej nie uznano za problem lub zlekceważono jej znaczenie.

4.7 Reprezentacja małych firm

4.7.1 W przeglądzie śródkresowym nie uwzględniono znaczenia prowadzenia konsultacji z MŚP, ani znaczenia sposobu, w jaki ich opinie są reprezentowane na szczeblu krajowym i europejskim. Zbyt często na konferencjach rządowych stowarzyszenia branżowe reprezentowane są przez osoby, które nie są przedsiębiorcami i które nie rozumieją danego problematycznego zagadnienia lub nie dysponują praktyczną wiedzą na dany temat.

4.7.2 Wiele departamentów Komisji zdaje sobie z tego sprawę, ale wydaje się, że nie podjęto żadnych działań mających na celu rozwiązanie tego problemu.

4.7.3 Konsultacje powinny być prowadzone zarówno za pośrednictwem internetu, jak i w formie papierowej, we wszystkich językach urzędowych UE, tak by zapewnić udział szerszego spektrum przedsiębiorstw.

4.8 Dostęp do środków z budżetu UE

4.8.1 W budżecie UE dostępne są dodatkowe środki na przedsięwzięcia i dotacje, ale mikroprzedsiębiorstwa i MŚP mają trudności z dostępem do tego rodzaju wsparcia, ponieważ:

- procedury są zbyt zbiurokratyzowane
- procedury trwają zbyt długo;
- pomoc w wyłanianiu i wnioskowaniu o fundusze nie jest przyjazna dla użytkownika;
- procedury rachunkowe ulegają nieustannym zmianom i w wielu przypadkach wymagają kosztownych audytów przez osoby trzecie, co zwiększa obciążenia biurokratyczne oraz koszty.

4.8.2 Jeżeli mikroprzedsiębiorstwa i MŚP mają uzyskać dostęp do funduszy europejskich, to należy wprowadzić specjalne procedury, które pozwoliłyby uwzględnić ograniczenia czasu pracy, jakie dotyczą tego rodzaju przedsiębiorstw.

Brukseli, 22 października 2008 r.

Mario SEPI

Przewodniczący

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego